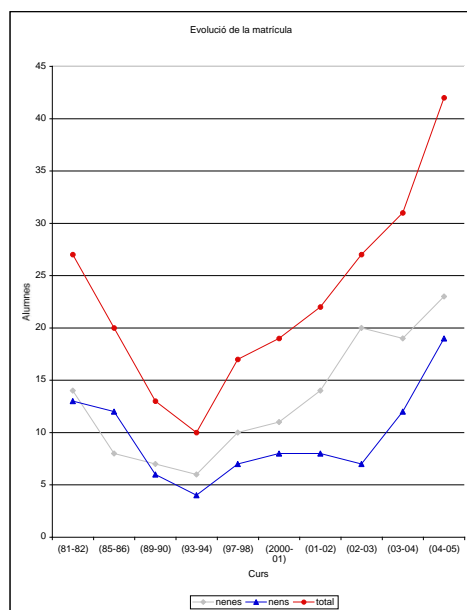

On anem a parar

On anirem a parar? Campins està creixent molt i és lògic que aquesta realitat ens generi inquietuds, dubtes i un cert neguit. A l'hora de créixer (esperem que només en aquest aspecte) som una mica conservadors, ho hem de reconèixer. Volem conservar el nostre poble, el nostre paisatge, els nostres serveis (hi haurà aigua suficient per a tants veïns, per a tantes piscines, per a tanta gespa...?) i també, seria maco, conservar la nostra escola rural.

Fa una mica de por la gràfica que visualitza l'augment de la matrícula escolar:

La por, la por, la por..., és clar, l'obra de teatre del festival de Nadal d'aquest any ha de tractar sobre la por: "La pota de mico" (hi esteu convidats si esteu preparats per a les emocions fortes, és clar)*. La por també ensenya, la por guarda la vinya; però per créixer la por és una asfixiant armadura, una incòmoda cotilla. La por, afortunadament, també es pot superar. La por es supera amb el coneixement i conèixer ens fa lliures. La definició de la llibertat com a coneixement de la realitat em sembla brodada.

Festival de teatre escolar
el dimarts, 21 de desembre a les 19 h.
al local Mariona de Mosqueroles (el Casal de Campins se'ns ha quedat petit)